

Kunstneren har villet med det kun antydede. De knalder ikke i. De gør ikke Tone til Støj og Duft til Stank. Det beskedne Papir bidrager ogsaa, det giver i al Fald ikke mere, end det skal. Det fine ligger som Regel i det, vi tror er ufuldkomment, mens det komplette er dødt. Meget tyder paa, at det forholder sig saadan med Farvetryk. En dansk Grafiker, som maaske finder noget spontant og levende i sit Udkast, i den Maade, Farven er sat paa, vil næsten altid bøje Hovedet som under et Slag, naar han ser det i Gengivelse; navnlig naar det drejer sig om Farver. Den lette Haand, det duftige og gennemsigtige i Farven, som er blevet til af sig selv under Arbejdet, det er forsvundet og nu staar der et Tryk, haardt og klart og fast, i omtrent de samme Farver, men tørre og uden Liv. Det, der var en luftig himmelblaa, er blevet til køkkenblaat. Det er al Farvegengivelses-Problem. I de russiske Tryk skinner Regnbuen endnu.

BOGANMELDELSER

Encyclopédie photographique de l'art.

I de senere Aar er Billedbøger med Fotografier blevet saa gode, at man — naar bortses fra Farvegengivelser — synes, at nu kan de næsten ikke blive bedre. Og saa er dog nylig udkommet et Værk, der m. H. t. Optagelsen af Fotografierne og deres Reproduktion hæver sig ikke saa lidt over, hvad man ellers ser. Det drejer sig om en stort anlagt Publikation: *Encyclopédie photographique de l'art*, der udgives af Forlaget TEL i Paris, og som er bestemt til at skulle omfatte 30—40 tykke Bind i Kvartformat. Første Bind indeholder Gengivelser af ægyptiske og mesopotamiske Kunstværker i Louvre, og de 5 næste Bind skal fortsætte med de ypperste Arbejder op gennem Tiderne i samme Museum; de følgende Bind skal paa samme Maade behandle de vigtigste andre Museer Verden over.

Det, der adskiller Værket fra andre lignende Foretagender, er dels Valget af de gengivne Mesterværker, der for de store nødvendige Hovednumre ikke glemmer mange vidunderlige Smaaarbejder gemt i Monter, og som man slet ikke faar set ved almindelige Museumsbesøg, dels og især Fotograferingen, der skyldes *André Vigneau*. Skulpturer er altid vanskelige at fotografere, men her synes alle Problemer at være løst ved Belysninger, der uden at være søgte eller unaturlige giver de gengivne Arbejder ligesom helt nyt Liv. I Virkeligheden ser man i Billederne mange Ting

langt bedre end i Louvre, der, som saa mange Museer, stadig lider af Overfyldning og daarlige Lysforhold.

Teksten, som er meget kortfattet, er affattet saavel paa Engelsk som paa Fransk. Værket findes bl. a. i Kunstakademiets Bibliotek. A. M.

Ny, billig udgave af Fritz Jürgensen.

Fritz Jürgensens publikum er væsentlig det københavnske bourgeoisie; derudover er han vist ret ukendt. Hvis forholdet herefterdags ikke ændres, er det ikke Høst & Søns skyld. Deres nye udgave af Fritz Jürgensen har alle betingelser for at blive hvermands eje. Den er tiltrækkende baade i henseende til udseende og til pris. B.

Persiske bogbind.

Mehmet Aga-Oglu: *Persian Bookbindings of the Fifteenth Century. A Contribution from the Research Seminary in Islamic Art.* (University of Michigan Publications Fine Arts vol. 1).

Mehmet Aga-Oglu, der er kendt for sine Undersøgelser om persisk Miniaturemaleri, har i Michigan Universitetets Publikationer udgivet en Bog om persiske Bogbind. I Modsætning til tidligere kunsthistoriske Arbejder om samme Emne er der i Bogens Udstyr med klædelig Beskedenhed intet gjort for at konkurrere med de udmærkede Afbildninger i Teksten.

Siden Sarres „Islamic Bookbindings“ og Dr. Gratzl's „Islamische Bucheinbände“ er der ikke kommet nogen større Behandling af Emnet, hvad der skyldes Mangel paa grundige stofrettelæggende Forarbejder. Forfatteren har derfor ogsaa begrænset sin Fremstilling til det 15. Aarhundrede, Bogbindets klassiske Tid i Persien, da Haandværket især under Timuridernes Dynasti blomstrede baade i teknisk og kunstnerisk Henseende. Bogen findes paa Kunstindustrimuseets Bibliotek. E. Lassen.

Modern painters and sculptors as illustrators.

Edited by Monroe Wheeler. The Museum of modern art. New York 1936.

En morsom udstilling har været afholdt i New Yorks „Museum of modern Art“: *Moderne malere og billedhuggere som illustratører*, og for rigtig at slaa dette fast har museet ladet lave et katalog, der fremtræder som en kunstbog paa 116 sider og c. 70 store illustrationer.

Det er gennemgaaende de store, dyre sager, man har samlet sammen, og i indledningen hyldes *Ambroise Vollard* som det store forlægger-ideal, „the greatest contemporary publisher of illustrated books“. Det er derfor ogsaa de franske bøger, der vejer tungest til baade i antal og i lodighed, facsimileudgaven af *Gauguins* „Noa-Noa“, *Ovid* med *Rodins* tegninger; *Bonnards* vidunderlige litografier til „*Daphnis og Cloë*“ og til *Verlaine*, *Dufys* raderinger og *Rouaults* litografier. Fra Tyskland smukke ting af *Slevogt* og *Kokoscha* og fra Rusland gode litografier.

Per Krogh er ene om at repræsentere skandinavien med sine tegninger til den store franske udgave af *Bedels: Jérôme*. England og Amerika udmærker sig derimod ikke med deres indsats her, hvad forfatteren *mr. Wheeler* saa sandelig heller ikke lægger skjul paa i sin indledning. Og det er for saa vidt ejendommeligt, som de fleste smukke bøger i øjeblikket nok kan siges at komme fra disse to lande.

Man kan ikke altid være enig med forfatteren i hans udvalg af kunstnere i rubriken „malere og billedhuggere, der ogsaa giver sig af med at tegne til bøger“, for saadanne som *Frans Masserel*, *Mariette Lydis* og *George Grosz*, vilde det dog være naturligere først og fremmest at regne for tegnere og grafiske kunstnere.

Bogen er trykt paa lidt for skinnende papir og med benyttelse af en tvivlsom funkis-antikva paa titelblad og omslag.

E. S.

Indbinding af Bøger.

Dansk og fransk Teknik af Ingeborg Börjeson. (Levin & Munksgaard. Kr. 5,50).

I Tider som disse, hvor Landene omgiver sig med stedse mere frygtindgydende Mure, maa en Bog som denne have sin særlige Mission. Vi har saa godt af at stifte nærmere Bekendtskab med fremmede Forhold og Metoder, — ikke fordi det fremmede altid er bedre end det hjemlige, men overhovedet fordi vi derved faar Øjnene op for, at en Ting kan gøres (og gøres godt) paa flere forskellige Maader, — og vi tvinges til at spekulere over, om de tilvante Former og Metoder virkelig ogsaa er de bedste og mest hensigtsmæssige.

Madame Börjeson har løst Opgaven fortræffeligt. Bogen er levende og fornøjeligt skrevet og giver indgaaende Besked om Forskellen paa den romansk-franske og den germansk-danske Indbindingsmetode. Ud over de rent manuelle Anvisninger synes Fremstillingen mere causerende og mindre systematisk udbygget end f. Eks. *Carl Dumreichers* Afhandling om Biblioteksbind. Men netop denne Fremstillingsmaade kan have en særlig inciterende Virkning paa Læseren. Kunde Bogen faa en og anden dansk Boghaandværker til at tænke og arbejde selvstændigt, da har den gjort sin Gavn.

Et Par Ord om Bogens Udstyrelse: Illustrationerne (af *Cecil Valeur*) er morsomme, — levende i Stregen og meget instruktive. Blot synes Tegningernes Placering og Dimensionering ikke altid lige velafvejte. Flere af Tegningerne kunde uden Skade være formindsket lidt mere (ogsaa af Hensyn til Bogens Beskæring).

Det anvendte Papir er temmelig stift (desuden er det taget paa den forkerte Led), og da Hefningen ikke er videre omhyggeligt udført, bliver Bogen vanskelig at skære op og ubehagelig at blade i. Den bør derfor snarest muligt indbindes!

B. Welen.

»Signature« og »Typography«.

Et nyt engelsk bogtidsskrift har set dagens lys, og er allerede udkommet med tre hefter. Det redigeres af *Oliver Simon* (ikke at forveksle med redaktøren af *Book-collectors Quarterly*, A. J. A. Symons) og bringer læseværdige artikler om Oxford University Press og dens nyanlagte samling af kommercielle tryksager, om moderne engelske træsnidere og illustratører, nogle morsomme betragtninger over en række nulevende englænders haandskrift, og hvert nummer slutter med nogle læseværdige boganmeldelser. „Signature“ er indlemmet i Kunstindustrimuseets tidsskriftsamling.

Allersidst paa aaret kom endnu et engelsk tidsskrift om typografi til verden. Stort og trespaltet, med stift bind og fransk „plastique“-indbinding, og som redaktionen selv siger i den indledende artikel „æventyrlystent i brug af nye materialer og nye former“. Navnet er „Typography“, redaktøren *Robert Harling*, og bladet vil udkomme kvartaarlig fra „The Shendall Press“.

Mens „Signature“ er stilsfærdigt og uden spræl i sin ydre form, saa er „Typography“ fuld af Tschichold og fransk „arts et métier graphique“-modernisme. Den æventyrlystne redaktør og ombyrder har svælget i kulørte tryk, forskelligartet papir (mindst en halv snes slags!) og skrifter i alle snit og grader. Paa en side er de to spalter tilvenstre optaget af en kæmpeoverskrift i to farver, mens selve artiklen kun faar en enkelt spalte til at starte paa. Det er tekniken fra reklamebrochurer og andre kommercielle tryksager, som her for fuld musik føres ind i et sagligt tidsskrift.

For indholdet er sagligt nok. Der behandles bl. a. den omstridte *Eric Gill* og hans nye skrifter og typografiske paafund, avistypografi i engelske og amerikanske blade samt „moderne kommerciel typografi“ i anledning af udstillingen i „Victoria and Albert Museum“ i december og januar.

E. S.

Efteraarets illustrerede bøger.

I Paris er farverne varmt graat og køligt blaat; det røde har ikke saa meget at sige og langt mindre end herhjemme. Vi er tilbøjelige til at glemme bl. a., at røde mursten er røde og betænker os alt for lidt paa at sætte f. eks. gule eller røde butiksskilte paa de røde mure saaledes, at den farvesynede hunger efter den afbalancerende kølighed. Lignende fænomener af farvebarbari frembyder børnebøgerne. Af dette efteraars høst især bogen om Cirkus illustreret af *Stockmarr*. Til en vis grad ogsaa „Den Sjove Bog“ med *Ungermans* tegninger. Selvom farverne er friskere, er de ligesaa daarligharmoniserede. Bogen kan tjene til illustration til artiklen om farvetryk i dette nummer af „Bogvennen“: „Det, der var luftigt himmelblaat er blevet til køkkenblaat o. s. v.“. Unge farvetryksteknikere burde danne

— hvis de ikke allerede har gjort det — en studiekreds med det formaal at gøre farvetrykkene ikke alene teknisk, men ogsaa kunstnerisk fuldkomne. Det smukkeste

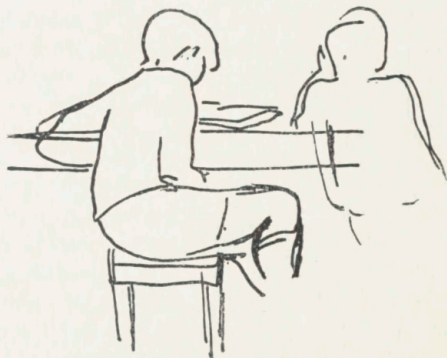

Vignet af Mogens Lorentzen fra *Wessels Digte*. (Reitzel).

i „Den Sjove Bog“ er den lille, blaa slutvignet, som Statsbanerne har brugt som Julekort. Her er baade natur og farve.

Hvad Ungermann som tegner angaar, maa man vel foretrække ham som illustratør af Nis Petersens „99 Bemærkninger“ end som børnebogstegner. Han er mere vittig og fantasifuld end umiddelbar og saglig; i børnebøgerne mere opfindsom barnlig end barnlig opfindsom. Det sidste er derimod Jensenius i „Bogen om Ove“; den har saadanne tegnehundekunster, som børn elsker.

Udgaven af Wessels digte er bemærkelsesværdig ved ikke alene at være illustreret af to kunstnere, men ogsaa

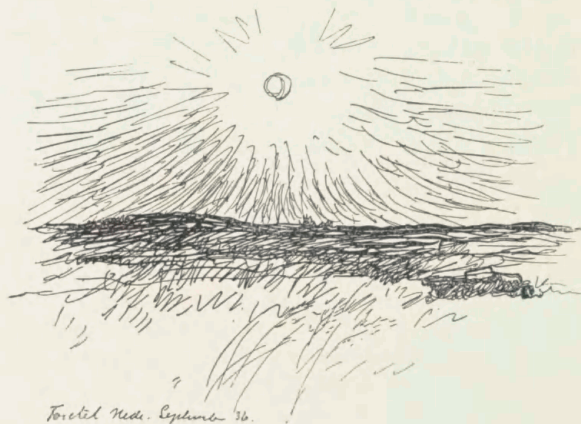

Tegning af Ruth Højberg-Pedersen fra „Ung Tegnekunst“ ved Preben Wilmann.

ved at være trykt i to farver — sort og sepia. Lorentzen har utvivlsomt mest af Wessels aand, men heller ikke i denne bog fornægter Ungermanns dygtighed sig. En af de morsomste af hans tegninger er gengivet paa dette heftes omslag. Lorentzens største bogarbejde i

aar er ellers tegningerne til hans og Riisagers børneviser. Bogen er lidt spredt, men smuk som helhed.

En revy over et udvalg af praktiserende og kommende illustratører giver „Ung Tegnekunst“ udg. af A. O. F.'s Bogkreds. Den stiller megen manér til skue og en del flovhed især i folkelivsskildringerne (Eel, Ejstrup, Hjort-Nielsen, Kragh-Petersen). John Christensen derimod (i Linie 16 og i Murerarbejdsmanden) og Ruth Højberg-Pedersen (i Børnebiblioteket) har mere oplevelse i sig. Zieler har det ligesom Ungermann med at lade stiftens løbe; Ungermanns løber oftere fejl end Zieler, men til gengæld vover den sig ud i mere. Zieler er bedst i sine landskabsskildringer. I denne genre er ogsaa Ib Andersens illustrationer til Kaj Munks Jagtbreve. Det er smaa ting, men de er gjort med følelse. Desværre passer tegningerne ikke til bogen, eller bogen til dem. Der er

Forstet. Neds. Copenhagen 76.

Tegning af Ib Andersen til Kaj Munk: *Liv og glade Dage*. (Nyt Nordisk Forlag).

saaledes ingen plads til beskæring ved indbinding. Blandt mindre arbejder er Ebbe Sadolins smukt tilpassede illustrationer til Ib Langes „Fortrolige Ord“ og Magnus Bengtsons tegninger til Johannes Wøllers rejsebeskrivelse.

Naar Wesselbogen undtages, har det været udlændinge forbeholdt at levere tegningerne til de større illustrerede værker paa dansk. Der er Lawrence's „Visdommens syv Søjler“, der udkom som en tro Kopi efter den engelske udgave, med bl. a. Eric Kenningtons illustrationer, og der er Rockwell Kents grønlanderbog „Salamina“ illustreret af ham selv. Helsidesbillederne er gjort i en bestemt amerikansk, dekorativ-naturalistisk patentstil, som det dog maaske er Kent selv, der oprindeligt har taget patent paa. Hans grønlandere er baade i direkte og overført betydning noget letbetenet tegnet. Større bogkunstnerisk værdi har initialtræsnittene. Kent har forøvrigt et meget stort navn i sit hjemland U. S. A.

Paa bogomslagenes omraade er noblessen og elegant repræsenteret ved Sikker Hansens omslag til „Hvide Mænd og Sorte Folk“ af Jürgen Jürgensen, Karakterfastheden og originaliteten ved Ib Andersens omslag til Luckners „Sødjævelen“. Det er indenfor sit felt aarets interessanteste arbejde.

Efteraarets høst af illustrerede bøger kan give anledning til at ønske større samlede opgaver til kunstnerne; f. eks. burde forlaget have indlagt sig hæder ved at have ladet Ib Andersen gennemillustrere „Sødjævelen“. Dernæst maa man indtrængende opfordre til en samlet aktion for at kultivere farvetrykket herhjemme.

H. Bramsen.

Exlibris.

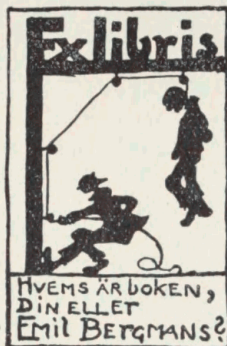
Amanuens hos Riksheraldikerämbetet Arvid Berghman har paa Bröderna Lagerströms Förlag, Stockholm udsendt en bog om exlibris. Heraf kan der hentes megen belæring om exlibris og deres brug, som jo hos os ikke er det, det har været. Der indledes med en oversigt over exlibrisets ældre historie og derefter behandles som bogens hovedemne vor tids exlibris. Man erfarer, at brugen af exlibris kulminerede omkring aarhundredeskiftet, da der dannes exlibris-foreninger, grundlagdes exlibris-tidsskrifter og i meget stort omfang samlede exlibris. Forfatteren er selv ejer af en stor samling heraldiske exlibris. Endnu i vore dage dyrkes exlibriset, saa-

Kobberstukket Exlibris af Johs. Britze 1935.
(Fra A. Berghmann: Exlibris.)

ledes foruden i Sverrig især i Holland. Forfatteren indleder i de heraldiske exlibris og de, der paa anden maade alluderer til ejeren. Den første gruppe har naturligt nok forfatterens største interesse, og for den udenforstaaende betragter maa den ogsaa siges at fremtræde naturligt og mest velegnet til formaalet. Et vaaben taalder ifølge

sin natur gentagelse, mindre godt derimod de som billeder udformede mærker. De borgerlige exlibris, der indeholder en allegori eller et symbol lavet „for tilfældet“, faar ofte et lidt pretentiøst eller anstrengt præg. En und-

tagelse er Emil Bergmans exlibris, der dog ifølge sin natur kun egner sig til en meget lille bogsamling. Uheldigt virker det, naar ejerne ikke sætter deres fordringer til kunstnerisk kvalitet tilstrækkelig højt. Forfatteren har imidlertid holdt sig strengt til det rent indholdsmæssige. Hans bog er ved enkelte af de talrige afbildninger en maning om at holde den kunstneriske fane højt, men samtidig en levende opfordring til en renaissance for den i og for sig smukke skik. B.

Ernst Hansens Tegninger.

Kvindelinjer (Ejnar V. Olsens Forlag).

Blandt dem af vore Kunstnere, der beskæftiger sig med det kvindelige Legeme, er Ernst Hansen en af de mest originale. Han er i eminent Grad sig selv — han har ingen Forgængere, hverken hos os eller i Udlandet. Det har, lige indtil fornylig, været umuligt at forveksle ham med nogensomhelst anden. Da Ernst Hansen leverede sine Illustrationer til Seedorffs Digt „Pigens Møde med Pan“, indsaa alle Kendere, at her var skabt en Bog, hvor Tekst og Illustration var blevet eet. Det der karakteriserede Digtet, udmærkede ogsaa Tegningerne: en Virkelighed der var bleven Drøm, en spiritualiseret Sensualisme.

Allerede da havde Ernst Hansen fundet sin særlige Form, som ogsaa præger i hvert Fald de to Tredjedele af de halvandet Hundrede Tegninger, han har samlet i Bindet „Kvindelinier“.

Han gaar ikke paa tværs af Virkeligheden, han omformer den ikke, som mangfoldige baade tyske og franske Kunstnere har gjort det gennem den sidste Menneskealder; men det har til Gengæld ikke været ham om at gøre at give et minutiøst, realistisk stoffigt Indtryk af det menneskelige Legeme. Han bruger sin Streg med samme Lethed, samme Frihed, samme lyk-

lige Forløsthed fra Naturens Tyngde, som Digteren benytter Konsonanter, Vokaler og rytmiske Figurer.

Ernst Hansen staar Digterne nær, og formodentlig er det ogsaa derfor, at just de i særlig Grad forstaar at goutere ham. Hans største Glæde er Glæden ved den *rytmiske Skønhed*. I en forbavsende Grad giver disse Linjer *Tone*. Han slynger sine Linjer med en Sikkerhed, som beviser, at han *har Lov* til at give sig sin Fantasi i Vold. Bag denne Fantasiens Spil ligger der et nøje Kendskab til det menneskelige Legeme. Derfor har man heller aldrig Fornemmelsen af at blive rykket ud af Virkeligheden — men Fantasiens Mellemkomst adler, forfiner og besjæler denne Stoffets Virkelighed.

Vi nævnte ovenfor, at Ernst Hansen *indtil fornylig* havde været noget helt for sig selv. Det var, indtil Matisse for et Par Aar siden udgav Illustrationer til Mallarmés Digte. Hans Fremgangsmaade var ganske og aldeles den samme som Ernst Hansens. Han viste den samme rytmiske Sans for Kvinden, den samme Forkærlighed for de paa samme Tid slanke og svulmende Proportioner, den samme Evne til at anbringe Modellen i Stillinger, der fik det specifikt kvindelige til at udfolde sig i al sin Yppighed og al sin Ynde. Men længe før Matisse udgav disse Raderinger havde Ernst Hansen fundet sin Egenart. Der kan derfor umuligt være Tale om nogen Paavirkning af den franske Kunstner. Ligesaa lidt er der nogen nævneværdig Mulighed for, at Matisse kan have set Ernst Hansen. Men to Kunstnere, den ene i Syden, den anden i Norden, har, uafhængig af hinanden, givet os i høj Grad beslægtede Skønhedsindtryk: en Kunst, hvor Linjerne følger rytmiske Love, som Verset gør det, en befriet Kunst, der er fuld af Gratie og Renhed, men derfor ingenlunde blottet for Sensualitet.

Chr. Rimestad.

»Rokokoen i dansk Bogkunst«.

Dr. Lauritz Nielsens bog „*Rokokoen i dansk Bogkunst*“, som blev udsendt til „Forening for Boghaandværk“s medlemmer samtidig med det forrige nummer af „*Bogvennen*“, har faaet en udmærket modtagelse af pressen, og af anmeldelserne kan vi citere:

- En lille, stilig og elegant publikation.
- En egentlig indtagende pastiche.
- En smuk, lille bog. . . Det er den slags bøger, bog-samlere plejer at slaas om; oplaget er meget lille, saa at alle grundbetingelser er til stede, for at den fine bog engang bliver en stor og omstridt sjældenhed.
- En fin lille bog.
- „*Rokokoen i dansk Bogkunst*“ er en sand lækkerbidsken for vore bogelskere.

Andre nye bøger.

David Thomas: Type for print. Of what the Beginner should know about typefounding, letterdesign, and type

faces, with a synopsis of the best faces now available shown family by family for the convenience of users of print. 124 S. 2/6. Whitaker. 1936.

Stow Wengenroth: Making a Lithograph. (How to do it series.) 79 S. 7/6. The Studio. 1936.

Eric Gill: An Essay on Typography. 2. Udg. 133 S. 5 s. Sheed and Ward. 1936.

Stanley Morison: First Principles of Typography. 29 S. 2/6. Cambridge, University Press. N.Y., The Macmillan Company. 1936.

May Morris: William Morris, Artistic Writer, Socialist. 1. The Art of William Morris as a Writer. 2. Morris as a Socialist. With an account of William Morris as I knew him by *Bernard Shaw*. Basil Blackwell. 1936.

FORENING FOR BOGHAANDVÆRK

Formand: Museumsinspektør *Erik Zahle*, Heslegaardsvej 47. Telefon: Helrup 2550.

Sekretær: Bogtrykker *Johan Olsen*, Pilestræde 32. Telefon: Central 3371.

Kasserer: Bibliotekar *Victor Madsen*, Det kgl. Bibliotek. Telefon: Central 4444 og 11,444. Foreningens postkonto: 29977.

Medlemmer af Forening for Boghaandværk modtager gratis dels de *bøger*, foreningen udgiver, dels „*Bogvennen*“, der udkommer med et par hefter aarlig. Medlemmer har gratis adgang til de af foreningen arrangerede *udstillinger*. Foreningen holder i vinterhalvaaret *møder* med foredrag fortrinsvis om emner, der berører flere af de fag, der beskæftiger sig med bogens fremstilling, færdiggørelse og spredning.

Indmeldelser i foreningen sendes til kassereren, bibliotekar Victor Madsen, Det kgl. Bibliotek, København K. Kontingent 10 kr. aarlig (for bogfagenes medhjælpere og arbejdere 5 kr.).

„*Bogvennen*“.

Redaktør: Tegneren *Ebbe Sadolin*, Kongensvej 22. København F. Telefon: Gothåb 1355y.

Alle artikler fremsættes paa forfatterens eget ansvar.

Hefter af „*Bogvennen*“ og de ældre publikationer, hvoraf oplag haves, kan medlemmer bestille hos foreningens kasserer.

Annoncer til „*Bogvennen*“ modtager foreningens sekretær.

Trykt i Bianco Lunos Bogtrykkeri A/S.

Papir fra A/S De forenede Papirfabriker.

I kommission for boghandelen: Rasmus Navers Forlag.

BOGVENNEN

MEDDELELSER FRA FORENING FOR BOGHAANDVÆRK
REDIGERET AF EBBE SADOLIN

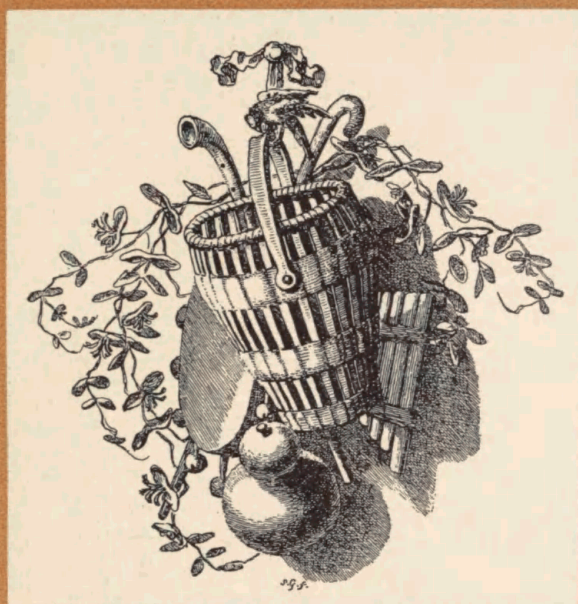

ILLUSTRATION TIL K. J. PLESNER: BLANDT BOGELSKERE

OKTOBER

1937

J. CHR. BAY: NIELS P. THOMSEN	133
K. F. PLESNER: BLANDT BOGELSKERE	135
H. BRAMSEN: H. C. ANDERSEN-ILLUSTATIONER	140
EBBE SADOLIN: DANSKE BOGBIND	145
PREBEN HANSEN: DE SIDDER	148
J. A. BUNDGAARD: SKOLEBØGERNE	150
„GODT BOGARBEJDE 1936“	150
MINDRE MEDDELELSER	151

F. E. BORDING^{A/s}

MEINUNGSGADE 8 · KØBENHAVN N · TLF. 4671

BOGTRYK LITOGRAFI OFFSET

Specialafdeling for

PARAGON

Kasseblokke og Gennemskrivningsbøger samt Formularer i endeløse Baner

Grønningen 25 · Central 5100

WEGNER

Studio.

Tegnestue for merkantil Reklame

Frederiksberggade 23 · Tlf. Palæ 4042

„Boghaandværket“ bør have sin Plads hos enhver, der holder af Bøger.

Nationaltidende

„Et Mønster paa en god Bog. Otto Andersen har megen Ære af sit Arbejde.“

Ekstrabladet

„En smuk Propaganda for den moderne Bog.“

Berlingske Tidende

„En god og nyttig Bog.“

De Grafiske Fag

Otto Andersen

BOGHAANDVÆRKET

Rigt illustreret og med mange Bilag.
Indbunden 8 Kr. 50 Øre.

Se Bogen hos Deres Boghandler